

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2024-05-30
Besvaras senast
2024-06-05 kl. 12.00

Till statsrådet Romina Pourmokhtari (L)

2023/24:951 Artskyddsregler

Två större skogsindustriföretag har gemensamt utrett förutsättningarna för ett gemensamt och större sågverk i västerbottniska Rundvik i Nordmalings kommun. Det hade inneburit en miljardinvestering i svensk landsbygd, stärkt konkurrenskraft på en tuff global marknad och därmed säkrat värdet på norrländska skogar.

Dessvärre har projektet nu avslutats – utan någon investering.

Vid sidan av en osäker omvärld förklaras det av osäkerhet i råvaruförsörjningen. Trots att Sverige har enorma mängder skog och under mycket lång tid haft nettotillväxt, alltså att tillväxten i skogarna är större än avverkningarna, vet inte bolagen om ett nytt sågverk kan försörjas med råvara. Detta till följd av politisk osäkerhet, ett dysfunktionellt artskydd och stora volymer av överklagade avverkningar. Samtidigt som detta sker kan det konstateras att ny statistik från SLU visar att registreringar av knärot ökat med 1 200 procent jämfört med innan år 2020, sedan det stod klart att växten kan stoppa föryngringsavverkningar.

Registreringar av den nationellt fridlysta orkidén knärot är ett starkt bidragande skäl till att avverkningar stoppas i det aktuella området. Utvecklingen i Västerbotten, där Rundvik ligger, visar att inrapporteringen av knärot ökat närmast explosionsartat, från 93 stycken 2019 till över 4 000 år 2022.

Trots att ytterst små arealer av den svenska skogen årligen inventeras har totalt över 338 000 exemplar av knärot rapporterats in enbart under 2023. Det är på inget sätt en ovanlig art, och redan i dag har omfattande arealer skogsmark avsatts, både formellt och frivilligt, av hänsyn till bland annat knäroten.

Trots att arten finns i mycket stora bestånd kan den nyttjas för att obstruera näringsverksamhet, detta då den är en orkidé och därför omfattas av samma fridlysning och skydd som orkidéer som finns i väldigt små populationer.

Knäroten är dessutom inte den enda arten som är behäftad med problem för det svenska skogsbruket. I sin förlängning innebär det dysfunktionella artskyddet att aktivistiskt sinnade organisationer i praktiken tillåts agera myndighet, specifikt inrikta sina inventeringar mot avverkningsanmälda trakter och leta efter vanligt förekommande arter som är funktionella för att obstruera

skogsbruk. Detta kan inte vara artskyddets syfte.

Med tanke på att ett dysfunktionellt artskydd sätter stopp för en miljardinvestering på landsbygden i Västerbotten och tusentals skogsägare nekas avverkning, många gånger utan någonsin som helst ersättning från staten, vill jag fråga statsrådet Romina Pourmokhtari:

Är den regeringsinterna utredningen om nationell fridlysning samt ersättningsfrågor kopplade till artskyddet i skogen, som ligger på statsrådets bord och som skyndsamt skulle genomföras, tillsatt – och vilka är i så fall direktiven, och när förväntas utredningen presenteras?

.....

Helena Lindahl (C)

Överlämnas enligt uppdrag

Gergö Kisch